

zaaknummer 2014W1197

18 februari 2015

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klagster,
juridisch adviseur: mr. N.D. Geraads, advocaat te Eindhoven,

tegen:

(wijlen) **[naam]**,
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie van de Broeders van
Huijbergen.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 28 augustus 2014. Op 14 oktober 2014 is bij de griffie een inhoudelijke reactie ingekomen van broeder [naam], algemeen overste van de Congregatie van de Broeders van Huijbergen.

Op 7 januari 2015 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klaagster is verschenen met haar echtgenoot, de heer [naam], en heeft haar standpunt nader toegelicht. Klaagster werd bijgestaan door haar juridisch adviseur mr. Geraads.

Namens de Congregatie is verschenen broeder [naam].

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. Klaagster is in de periode 1965-1969 bij herhaling seksueel misbruikt door aangeklaagde. Aangeklaagde was een huisvriend van de familie van klagster en nam klagster regelmatig mee voor een ritje op zijn brommer.

2.2. Klaagster is opgegroeid in een gezin met 7 kinderen. Het gezin woonde “op” [plaats]. Er waren vier meisjes en drie jongens. De vader van klagster werkte als conciërge op een LTS in [plaats] waar ook een aantal broeders werkte. Zo kwam het gezin in contact met aangeklaagde. De vader van klagster dronk graag een borreltje en aangeklaagde was het “drinkmaatje” van de vader. Aangeklaagde bezocht het gezin iedere zaterdagochtend waarbij de vader dan voor zichzelf en aangeklaagde een borreltje inschonk. Na het borreltje nam aangeklaagde het initiatief om één van de kinderen, altijd één van de meisjes, mee te nemen voor een ritje achterop zijn brommer. De meeste uitstapjes vonden in de lente of de zomer

plaats. Naast het jongere zusje van klaagster, [naam], werd klaagster door aangeklaagde vaak uitverkoren om mee te gaan. Klaagster durfde geen nee te zeggen tegen aangeklaagde. Aangeklaagde reed in de richting van België. Klaagster weet dat nog, omdat een vriendinnetje van haar op de route woonde. Op een gegeven moment moest er altijd worden uitgerust; dit was op een open plek in het bos. Aangeklaagde kwam naast klaagster zitten en gaf klaagster complimentjes dat zij er mooi uit zag. Hij wilde altijd haar jurk bekijken en begon klaagster vervolgens over haar armen en benen te strelen. Het strelen ging vervolgens richting de schaamstreek van klaagster. Eerst gebeurde dit alleen over de onderbroek heen, later ging hij ook met zijn hand in de onderbroek van klaagster en ging hij met zijn vingers in haar vagina. Klaagster herinnert zich dat dit altijd pijnlijk was. Aangeklaagde dwong klaagster ook hem aan te raken. Hij pakte haar hand en leidde die over zijn kleren heen naar zijn geslachtsdeel. Klaagster voelde dan een “raar hard ding”. Ook kwam het voor dat aangeklaagde zijn gup opende en klaagster het blote geslachtsdeel van aangeklaagde moest betasten. Het misbruik heeft in de jaren 1965-1969 tientallen keren plaatsgevonden.

Klaagster durfde tegen haar ouders niet over het seksueel misbruik te spreken. Het misbruik is geëindigd in 1969, nadat de vader van klaagster zich bij de congregatie had beklaagd over het grensoverschrijdend gedrag van aangeklaagde tegenover de oudste dochter van het gezin. Aangeklaagde had de oudste dochter om een kusje gevraagd. Daarmee kwam een abrupt einde aan de wekelijkse bezoeken. Van het seksueel misbruik van zijn twee andere dochters had de vader tot recent tot zijn spijt en verdriet geen weet.

2.3. Klaagster heeft gedurende haar leven erg veel last ondervonden van het misbruik. Klaagster is eerder getrouwd geweest. Uit haar eerste huwelijk heeft zij twee zoons van 34 en 35 jaar. In 1991 is klaagster gescheiden. Met haar vorige echtgenoot heeft klaagster nooit over het seksueel misbruik gesproken.

In 1994 is klaagster hertrouwd met haar huidige echtgenoot. Met hem heeft klaagster in 1996 een dochter gekregen. In 2002, toen de dochter van klaagster ongeveer zes jaar oud was en dezelfde leeftijd had als waarop het seksueel misbruik door aangeklaagde begon, heeft klaagster een burn-out gekregen. Klaagster was zo bang dat haar dochter hetzelfde zou meemaken als zij, dat zij overbezorgd raakte en niet goed met haar angsten om kon gaan. Klaagster was bang voor mannen en voelde zich bij hen niet veilig, ook niet bij haar eerste echtgenoot. Pas bij haar huidige echtgenoot kan klaagster zich wel veilig voelen. Klaagster heeft echter nog steeds moeite met lichamelijke intimiteit; zij heeft geen seksuele relatie meer met haar echtgenoot, hetgeen zowel voor haar als ook voor haar echtgenoot moeilijk is. Klaagster heeft een opleiding tot [beroep] gevolgd en is werkzaam als [beroep]. In 2009 heeft klaagster wederom een burn-out gehad. Klaagster had last van angsten en depressieve klachten. De overbezorgdheid voor haar dochter blijft een probleem; ook voor haar dochter is dit moeilijk.

2.5. Het jongere zusje van klaagster, [naam], is eveneens slachtoffer van seksueel misbruik gepleegd door aangeklaagde. Zij heeft als eerste een procedure gestart (2013W1109). Sindsdien heeft klaagster eindelijk over het misbruik durven spreken. Pas in 2014 heeft klaagster haar huisarts verteld over het misbruik. Klaagster slaapt slecht en heeft veel last van herbelevingen en herinneringen. Naast enige opluchting voelt zij ook een groot verdriet.

2.5. Klaagster vraagt om erkenning van hetgeen haar is aangedaan. Zij heeft de hoop dat dit haar helpt een beetje rust te vinden.

3. De inhoudelijke reactie (zakelijk weergegeven)

Broeder [naam] heeft in zijn reactie en ter zitting gesteld dat uit de archieven niet blijkt dat aangeklaagde als dader betrokken zou zijn geweest bij gevallen van seksueel misbruik. Wel heeft broeder [naam] gegevens gevonden over klachten van irriterend gedrag van aangeklaagde. Ook is bekend dat aangeklaagde een psychiatrisch verleden had en een labiele man was. Vanaf 1970 tot aan zijn dood in 1982 is aangeklaagde opgenomen geweest in diverse ziekenhuizen en instellingen voor psychiatrische patiënten. Broeder [naam] betreurt het zeer dat de congregatie er destijds niet afdoende in is geslaagd om aangeklaagde te (laten) begeleiden, waarmee het misbruik en het door hem veroorzaakte leed voorkomen had kunnen worden. Broeder [naam] stelt dat hij, ondanks het ontbreken van aanwijzingen voor enige vorm van seksueel misbruik in de archieven, geloof hecht aan de ingrijpende en pijnlijke ervaringen die klagster heeft opgedaan. Dit misbruik had nooit mogen gebeuren. Hij spreekt zijn respect uit voor de moed die klagster heeft gevonden om met haar verhaal naar buiten te komen. Broeder [naam] biedt klagster alle excuses aan voor het leed dat haar als klein en weerloos kind is overkomen en spreekt zijn bereidheid uit om alles in het werk te stellen om het leed van klagster te helpen verlichten.

4. De beoordeling

4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klagster gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.3. Er zijn ongeveer vijftig jaar verstreken sedert de feiten, die klagster aangeklaagde verwijt, zich hebben voorgedaan. Aangezien aangeklaagde is overleden zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Wél is voor de Klachtencommissie aannemelijk geworden dat de gebeurtenissen die klagster schetst hebben plaatsgevonden. De Klachtencommissie acht aannemelijk dat klagster, in de periode 1965-1969, het slachtoffer is geworden van seksueel misbruik gepleegd door aangeklaagde. Dit misbruik bestond uit het betasten van de geslachtsdelen van klagster onder de kleding en het met de vingers binnendringen in de vagina van klagster. Voorts bestond het misbruik uit het door klagster moeten aanraken van de geslachtsdelen van aangeklaagde. Het misbruik heeft gedurende een periode van vier jaar tientallen malen plaatsgevonden.

De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt, in de eerste plaats door de authentieke wijze waarop en de details waarmee klagster haar verhaal heeft verteld.

Daarnaast wordt haar verklaring ondersteund door de gegrond verklaarde klacht van haar zusje, mevrouw [naam] (2013W1109), die op vergelijkbare wijze door aangeklaagde is misbruikt.

Ook de verklaring van de vader van klagster dat hij eind jaren '60 bij de congregatie heeft geklaagd over het vrijpostige gedrag van aangeklaagde jegens zijn oudste dochter, ondersteunen de verklaring van klagster.

Daarenboven blijkt uit de verklaring [naam], huisarts van klagster, dat klagster bij herhaling last heeft gehad van stemmingsproblemen en angstklachten met een depressieve grondslag.

4.4. Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en gezien de afhankelijkheidsrelatie tussen klaagster en aangeklaagde hoogst kwalijk is geweest. Klaagster was ten tijde van de aanvang van het misbruik slechts zeven jaar oud. Aangeklaagde was voor haar iemand in wie zij vertrouwen moest kunnen stellen.

4.5. Gelet op het feit dat aangeklaagde is overleden kunnen tegen hem geen maatregelen meer worden genomen. De Klachtencommissie hoopt dat de gegrondverklaring van de klacht, alsmede de erkenning van het leed dat klaagster is aangedaan kunnen bijdragen aan de vermindering van dat leed. Broeder [naam] heeft hiertoe een eerste stap gezet door zowel in de schriftelijke reactie, als ter zitting het leed dat klaagster is aangedaan te erkennen en oprecht excuses aan te bieden en spijt en medeleven te betuigen.

4.6. De Klachtencommissie wijst klaagster erop dat zij zich, bij een gegrondverklaring van de klacht door de algemeen overste van de Congregatie, voor het verkrijgen van schadevergoeding kan wenden tot de Compensatiecommissie.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de algemeen overste van de Congregatie van de Broeders van Huijbergen de klacht gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 18 februari 2015 door mr. M.D.J. van Reenen-Stroebel, voorzitter, drs. J.L.H.H. Kunnen en drs. Th.M. Bronzwaer, leden, bijgestaan door mr. J.C. Quint, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies heeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.

7 mei 2015

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],

geboren op [datum],

wonende te [plaats],

hierna te noemen: klager,

juridisch adviseur: mr. M.L.J. Bomers, advocaat te Nijmegen

tegen:

(*wijlen*) **[naam],**

geboren op [datum], overleden op [datum],

de persoon over wie geklaagd wordt,

hierna ook te noemen: aangeklaagde,

tijdens zijn leven pastoor van de parochie [naam] te [plaats].

1. De procedure

1.1 Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 30 juni 2014.

1.2 Op 14 augustus 2014 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van mr. ds. [naam], hoofd Bureau Officialaat Aartsbisdom Utrecht.

1.3 Op 12 februari 2015 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen met zijn vrouwenspersoon de heer [naam]. Hij heeft zijn standpunt toegelicht. Klager werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. M.L.J. Bomers. Namens het Aartsbisdom is verschenen Mgr. mr. ds. [naam], hulpbisschop van Utrecht.

1.4 Op 12 maart 2014 is ter griffie een e-mailbericht van mr. Bomers ontvangen.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. Klager komt uit een gezin met negen kinderen, waarvan de vader joods en de moeder protestant was. De vader van klager verkocht frites en dranken op evenementen. Volgens klager werd hij thuis emotioneel verwaarloosd. De twee oudere broers waren al uit huis en klager bleef achter met zes zusjes. Klager was vernoemd naar een broer boven hem, die op jonge leeftijd was overleden. Hij denkt dat zijn ouders zich misschien daarom minder van hem aantrokken. Bovendien was vader alcoholist en kende het gezin grote financiële zorgen.

Klager woonde dichtbij de Rooms-Katholieke Kerk [naam] in [plaats]. Hij speelde veel op het kerplein met de katholieke jongens, zoals de zonen van slager [naam] en met [naam], wiens ouders een ijzerwinkel hadden. De vader van klager was een goede klant van slager [naam], waardoor er weinig bezwaar was tegen de vriendschap tussen de jongens, die toch een verschillend geloof hadden.

2.2 Klager stelt dat hij in de periode van 1956 tot 1958 wekelijks door aangeklaagde seksueel is misbruikt. Klager was bijna tien jaar oud toen het misbruik begon. Nieuwsgierig geworden naar de biecht die zijn katholieke vriendjes elke woensdagmiddag moesten afleggen, ging klager op onderzoek in de kerk en trof daar aangeklaagde. Aangeklaagde was pastoor in de kerk. Ter zitting heeft klager verklaard dat er geen enkel misverstand over bestaat dat aangeklaagde werkelijk de pastoor was van de kerk en niet een van de kapelaans. Hij weet zich goed te herinneren dat aangeklaagde door zijn vriendjes altijd "meneer pastoor" werd genoemd. Op de vraag van aangeklaagde antwoordde klager dat hij protestant was. Om in de hemel te komen zou het toch goed zou zijn om te komen biechten, aldus aangeklaagde. Klager moest al zijn zonden tegen aangeklaagde vertellen en aangeklaagde zou in overleg met de Heer een straf geven aan klager. Aangeklaagde voegde hier uitdrukkelijk aan toe dat klager de straf nooit mocht doorvertellen. Zoiets was immers een doodzonde en klager zou dood gaan en in de hel komen. Nadat klager had verteld wat hij zoal had misdaan, deed aangeklaagde de kerkdeur, dat wil zeggen de zijdeur bij de biechtstoel, op slot en gebod hij klager om zijn broek naar beneden te doen bij de biechtstoel. Aangeklaagde gaf klager als straf een paar klappen op zijn blote billen eerst met de hand en later met een stok met riempjes. Daarna moest klager zich omdraaien en pakte aangeklaagde het geslachtsdeel van klager. Klager werd daarna bevolen aangeklaagde te bevredigen door aangeklaagde af te trekken. Klager was vreselijk bang. Aangeklaagde zei nogmaals dat hij dit nooit aan iemand mocht vertellen en dat hij dinsdag daarop weer terug moest komen. Wanneer klager dit niet deed, zouden er vreselijke dingen gebeuren.

2.3 Hoewel klager doodsbang was, is hij toch op die dinsdag teruggegaan naar aangeklaagde. Deze nam hem mee naar een aanbouw aan de kerk. Klager herinnert zich nog de geur van de sigaren en de asbak die er stond. Aangeklaagde ontblootte zijn onderlijf en klager werd gedwongen aan het geslacht van aangeklaagde te trekken en vervolgens oraal te bevredigen. Soms moest ook klager zijn broek uit doen. Onder hernieuwde dreiging mocht klager na een half uur vertrekken.

Klager was zo bang om dood te gaan dat hij steeds weer op de dreiging van aangeklaagde inging en de handelingen lange tijd konden plaatsvinden. Aangeklaagde ging steeds verder. Hij duwde zijn geslachtsdeel tussen de billen van klager. Klager gilde het uit van de pijn, maar aangeklaagde ging gewoon door. Ter zitting heeft klager verklaard dat hij twintig à vijftientwintig keer op deze wijze is verkracht.

2.4 Op een middag was aangeklaagde vergezeld van een vrouw, van wie klager later begreep dat zij een zuster was. Klager werd gedwongen zich uit te kleden en werd gedwongen de zuster oraal te bevredigen, terwijl aangeklaagde toekkeek. Toen klager wilde weigeren werd hij door aangeklaagde geslagen met een riem met een gesp. Klager kan nog de hitekens, die hierdoor zijn veroorzaakt, laten zien. Toen de zuster hierna wegging, moest klager blijven. Omdat hij niet meteen had gedaan wat hem was bevolen, maakte aangeklaagde voor staf zijn sigaar uit op het blote been van klager. Wanneer hij de volgende keer niet zou luisteren, zou aangeklaagde met een sigaar zijn ogen uitbranden.

Hierna is klager nog vele keren misbruikt door aangeklaagde in aanwezigheid van de zuster, die hij ook steeds moest bevredigen. Naar de schatting van klager heeft het seksueel misbruik een derde van het aantal keren in aanwezigheid van de zuster plaatsgevonden.

Ter zitting heeft de raadsvrouw van klager verklaard dat met de congregatie waartoe deze zuster heeft behoord een schikking is getroffen en dat klager hiermee een zwijgplicht is opgelegd over het gebeuren met de zuster.

Klager stelt dat hij in totaal drieëntwintig maanden wekelijks door aangeklaagde is misbruikt. Klager heeft op een gegeven moment alles aan zijn moeder verteld. Hij werd niet [naam]straat in [plaats]. Ook deze geloofde klager niet en deed niets met de melding. Klager voelde zich diep ongelukkig en raakte in een isolement. Op school ging het steeds slechter. Hij bleef zelfs twee keer zitten, zowel in de derde als in de vierde klas.

Klager hoorde van een vriend, [naam], dat hij ook door aangeklaagde en de pinguinvrouw, zoals de zuster door de jongens werd betiteld, werd gedwongen rare dingen bij hen te doen. Samen hebben [naam] en klager een plan gesmeed om aangeklaagde te vermoorden. Zij troffen aangeklaagde echter niet aan. De jongens zijn daarna weggelopen van huis naar [plaats]. Enkele dagen later werd klager met zijn vriend weer teruggebracht naar [plaats] en is hij gestraft door zijn vader. In zijn herinnering is klager eenentwintig keer van huis weggelopen. Hij wilde niet in [plaats] blijven uit angst voor aangeklaagde. Nadat klager eens met een kermiswagen was meegeërsd en drie weken later in [plaats] werd opgepakt, kwam hij in de jeugdgevangenis terecht en later in een jongensstehuis in [plaats]. Daar heeft klager gesmeekt niet weer terug te moeten gaan naar [plaats]. Er heeft een gesprek plaatsgevonden met de ouders van klager en de kinderrechter en klager heeft een andere verblijfplaats gekregen. Er volgde een relatief rustige periode met verschillende banen in een [bedrijf] en in [bedrijven]. Klager kon echter geen rust vinden en ging geestelijk steeds verder achteruit. Op advies van zijn huisarts is klager opgenomen in een inrichting in [plaats], waar hij zes maanden verbleef.

Het leven van klager wordt gekenmerkt door mislukte huwelijken en verschillende zelfmoordpogingen. Klager heeft geen enkel vertrouwen in de mensen. Hij heeft geen sociaal leven. Zijn kinderen uit zijn laatste huwelijk zijn nog het enige doel in het leven, maar deze kinderen ziet klager weinig door het wederom mislukken van dit huwelijk.

2.6 Klager heeft nooit aan derden verteld over wat hem is overkomen. Hij heeft dit alleen op twaalfjarige leeftijd aan zijn moeder en de heer [naam] verteld. Beiden geloofden hem niet. Evenmin aan hulpverleners heeft klager zijn werkelijke verhaal gedaan. Klager vernam in 2010 dat de Commissie Deetman onderzoek deed naar seksueel misbruik in de Rooms-Katholieke Kerk en na een lange aarzeling heeft hij besloten een klacht in te dienen. Klager verzoekt de Klachtencommissie om het Aartsbisdom te adviseren om schriftelijk te erkennen dat het seksueel misbruik in omvang en frequentie heeft plaatsgevonden zoals klager heeft omschreven en om schriftelijk hiervoor verontschuldigingen aan te bieden.

2.7 Na de zitting, op 12 maart 2015, heeft de juridisch adviseur van klager een verklaring gestuurd van [naam], pastoraal werker in de [parochie] in [regio]. Mr. Drs. [naam] heeft namens het Aartsbisdom Utrecht te kennen gegeven geen bezwaar te hebben tegen het bij de stukken voegen van deze verklaring. [Naam] heeft op 6 maart 2015 verklaard dat hij vanaf juni 2011 contact heeft met klager en dat klager hem volledig op de hoogte heeft gesteld van het seksueel misbruik door aangeklaagde en een zuster. Uit de aantekeningen die [naam] door de jaren heen heeft gemaakt over de aard en de omvang van het misbruik, blijkt volgens [naam] een consistent verhaal, dat nergens wordt aangeleid.

3. De reactie (zakelijk weergegeven)

3.1 Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. Mr. drs. [naam] heeft in zijn reactie gesteld dat aangeklaagde op [datum] tot priester van het Aartsbisdom Utrecht is gewijd en op [datum] is benoemd tot pastoor van de [parochie] te [plaats]. Nu de door klager omschreven gebeurtenissen zesenjftig jaar geleden hebben plaatsgevonden, is het niet eenvoudig hieromtrent nader informatie te vergaren. Mr. drs. [naam] heeft klager gevraagd of het mogelijk is zijn klacht door middel van verklaringen van derden verder te onderbouwen.

3.2 Ter zitting heeft Mr. drs. [naam] een notitie overgelegd waaruit blijkt dat een zekere kapelaan [naam] aangeklaagde nog twee jaar als pastoor in [plaats] heeft meegemaakt. [Naam] heeft nooit iets gehoord dan wel ontdekt wat op ontuchtinge handelingen van aangeklaagde wijst.

4. De beoordeling

4.1 Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een athankelijkhidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2 Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.3 Vervolgens dient de vraag te worden beantwoord of het gestelde seksueel misbruik voldoende aannemelijk is geworden. Daartoe heeft de Klachtencommissie het volgende overwogen.

De eigen verklaring van klager heeft op de Klachtencommissie een betrouwbare indruk gemaakt. Het verhaal van klager was daarbij authentiek en consistent. Naast zijn eigen verklaring zijn geen stukken overgelegd of zijn ter zitting feiten aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen. Er is geen verklaring van een psycholoog of psychiater, met wie klager in de loop der tijd contact heeft gehad, omdat klager hen nooit iets over het misbruik heeft verteld. De enige vriend, [naam], die van het seksueel misbruik op de hoogte was en zelf ook slachtoffer, leeft niet meer. Het is de juridisch adviseur van klager naar haar zeggen evenmin gelukt om via een oproep bij de slachtofferhulpgroep Klokk steunbewijs te verkrijgen.

[Naam] verklaart vanaf 2011 het relaas van klager te hebben vernomen over het seksueel misbruik door aangeklaagde. De Klachtencommissie constateert dat het door [naam] verklaarde overeenkomt met hetgeen klager in zijn klacht heeft gesteld. De enige bron van [naam] is klager die hem in een betrekkelijk recent verleden heeft verteld over het seksueel misbruik. Daarom valt die verklaring zózeer samen met het relaas van klager, dat aan die verklaring onvoldoende zelfstandige en objectiverende betekenis toekomt. Bijgevolg draagt die verklaring van [naam] onvoldoende aan steunbewijs bij.

Ook overigens zijn geen feiten of omstandigheden gebleken, die de klacht ondersteunen.

4.4 Gelet op het bovenstaande heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld ten aanzien van aangeklaagde onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de Klachtencommissie niet kan adviseren de klacht gegrond te verklaren. Indien in de toekomst alsnog gegevens bekend worden die de klacht tegen deze aangeklaagde ondersteunen, dan bestaat voor hem de mogelijkheid om ten aanzien van deze aangeklaagde herziening van de uitspraak te verzoeken.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Aartsbisschop van Utrecht de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 7 mei 2015 door mr. T.F.A.M. Hoogenboom, voorzitter, drs. J.L.H.H. Kunnen en drs. L. Erftmeijer, leden, bijgestaan door mr. I.C.T.M. Jongens-Manders, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangeteekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies heeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.